

БЪЛГАРИЯ Год. абон. 100 лв.
НАДЪ 1/2 год. 60 лв.
ВСИЧКО. 3 месеца 30 лв.

ИЗЛИЗА ДВА ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Шуменъ, сжбота 12 АПРИЛЪ 1924 г.

ОБЯВЛЕНИЯ:
1:50 на кв. сантиметър —
годежни, сватбени и ви-
зитни по 50 лв.
Справки въ печатница
Търговски.

СВОБОДА
ПРАВДА
ЗАКОННОСТ.

Независимъ народенъ вѣстникъ за политика, култура и патриотизмъ.

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

ЕДИНЪ БРОЙ 1 ЛЕВЪ.

БЛАГОДАРНОСТЪ.

Дърводѣлската Кооперативна Парна Фабрика из-
казва своята искрена благодарност по случай пожара
въ фабриката избухналъ на 9 т. м. вечерта на Г-да Ст.
Георгиевъ, Зап. Генералъ Шкойновъ, Петръ Андроновъ,
Кирилъ Ивановъ, Димитръ Вичевъ, Ранко и Стоянъ
Димитрови, на всички офицери и войници отъ гарнизо-
на, административните власти и Пожарната Команда, за
проявената имъ помощъ при пожара и готовността за
спасяване на частъ отъ дървения материалъ и мобили.

ОТЪ КООПЕРАЦИЯТА.

СЪОБЩЕНИЕ.

ДЪРВОДѢЛСКАТА КООПЕРАЦИЯ „ОБЕДИМЕНИЕ“

съобщава на Почитаемитъ Клиенти,
че продължава да РАБОТИ и приема ПОРЪЧКИ
въ същото старо помѣщение, на фабриката.
1-3 Отъ Кооперацията.

ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ — ПРОДАВА СЕ

ДЪНЕНЪ ЖИВОТЪ СЪСТОЯЩЪ СЕ ОТЪ:

Една къща подъ маза съ 5 отдѣления, хамбръ,
сайвантъ, плевня съ дворно мѣсто, харманъ, ясакъ
40 декара въ които има 9 декара лозе отъ мѣстни
пръчки въ село Крива-рѣка, Шуменско.

140 денара ниви половината засяти съ зимница.

Землѣделски уреди. 1 веялка, 1 триоръ, 2 плуга
желѣзни, 1 желѣзенъ тармѣкъ, 1 праскачка за лозя.

— 8 декара ливади. —

Въ селото има българско училище, далече е отъ
гр. Н.Пазаръ 20 килом., а отъ гара Клиседжикъ
4 километра. Вода и гора въ изобилие.

Споразумение при РАДЪ ДРАГАНОВЪ — прошено-
писецъ гр. Шуменъ, или самия стопанинъ
1-3 ВЛАДЪ ДИЖОВЪ въ село Крива-рѣка.

Тенекеджийница ТИШИНА

Съобщава на почитаемата си клиента, че се
ПРЕМЕСТИТИ тишината
малко по на долу въ сжщата улица Славянска.

Съ почитъ: ГАНЧО ВРАНКОВАНОВЪ
Тишината.

1-3

Не забравяйте

Прѣди да се завърнете въ домътъ си за обѣдъ
ОТБИЙТЕ СЕ ПРИ НОВООТКРИТОТО
ПИТЕЙНО ЗАВЕДЕНИЕ

„ТУКА Е ТАКА“

подъ читалището „НАПРѢДЪКЪ“, където ще на-
мѣрите ЧИСТИ ВИНА, ПЕЛИНИ и РАКИИ
и други най-разнообразни спиртни напитки. —
Но нека се не забравя, че живота е кратъкъ.

Съ почитание ТРИФОНЪ ПЪВЕВЪ.

2-3

ПРОДАВА СЕ Една ЛИВАДА отъ 17 декара 9

ара, въ землището на градъ

Шуменъ, срѣщу Праздниковия чифликъ.

Споразумение при ПЕТРЪ АНДРОНОВЪ.

1-3

ЗА ЕЛЕГАНТНИ и ЕФТЕНИ ОБУВКИ при „КРАСИВАТА ОБУВКА“ на КУЛИ ИВ. ТОПЧИЕВЪ
улица „Славянска“ на моста срѣщу шивичния магазинъ на ГАВРИЕЛЪ МЕРАНДА.

И. Силестриевъ.

ИЗЛЕТЪ

на Тург. Дво „Висока Поляна“
до Попово — Туристическа вечеръ.
Основание Поповскиятъ клонъ на
Б. Т. Дво.

Челния отрядъ на Б. Т. Д. Шу-
менски клонъ „Висока Поляна“
прѣдставляващъ отъ енергичните
наши сподвижници г. г. Поручикъ
Мирковъ и Б. Абаджиевъ, замина
еднѣй денъ по-рано — на 6 ап-
рилъ за Попово, за да приготи
всичко по туристическата вечеръ
на 7-и срещу 8-и. Нѣколко дни
по-рано бѣха изпратени афиши и
покази за разгласа и разпращане
на г-нъ Миленовъ, учител по ис-
тория въ Поповската гимназия.
Челния отрядъ занесе втората имъ
партида, зеленина отъ бръшлянъ
надписитъ „Обичайте туризма“ и
„Здравей“, туристически снимки,
еделвайси и пр.

Врѣмето тукъ клонеше къмъ
дъждъ, но челниятъ отрядъ доне-
се, че успѣхъ за туристически
бойни дѣйствия има и че врѣмето
тамъ клопи къмъ слънце. На 7 ап-
рилъ въ 2 1/2 часа туристите отъ
Шуменъ на брой 24 въ едно съ
оркестра на 7 пѣхотна дружина
подъ водителството на капелмай-
стора Георгиевъ поеха „съ кри-
лата на орлитъ“.

Въ най-весело настроение, съ
купъ шегъ, анекдоти, смѣхове и
пѣсни, лантмогива на които бѣ
любимия ни туристиченъ маршъ,
неуистно стигнахме на гара Попово,
посрещнати отъ инициаторитъ
на туристическото дружество г-нъ
Миленовъ и др., отъ членове на
юношеското туристическо дру-
жество „Черни Ломъ“.

Нашитъ надѣжди се оправдаха.
Врѣмето въ Попово бѣ усмихнато.
Не изглеждаше да прѣтърпимъ
фиаско — Пътномъ се развѣнчавъ
привѣти между пристигналитъ ту-
ристи и посрещнатитъ Гражданитъ
се ободряватъ щомъ съзиратъ на-
шето туристическо ядро и музи-
кантитъ. Първата половина на пъ-
тя до моста сякашъ бѣ нарочно
за насъ настлана съ пѣсъкъ. И ние
крачимъ онаядеждени. Всички при-
стигаме въ зданието на кинемато-
графа, дето ще се даде турист. ве-
черъ. Влѣздохме въ салона. Всичко
е уредено по туристически. Зеле-
нитъ гирлянди, надписитъ, едел-
вайситъ и фотографитъ сж по-
ставени на подходящи мѣста и ни
се усмихватъ.

Къмъ 9 часа поповци — прѣдим-
но всичко младо и интелигентно,
бѣха на своя постъ — оркестрътъ
е на сцената. Въ кѣта тамъ е
засѣлъ позиция уредника на лота-
рията, г-нъ Аврамовъ, при входа
пъкъ г-ца Пенева, учителка по хи-
мия въ Шуменъ и г-нъ Хлѣбаровъ
тоже химикъ бѣседватъ на масата,
но не за вжглехидрати, а за едел-
вайси, сиѣжни топки, серпентини,
букетчета и пр. и пр.

Разнасятъ се слѣдъ малко въ
оживения салонъ звуковетъ на ту-
ристическия маршъ ободрително
„Балкани дигайте се“ — сякашъ вси-
ки се окрилиме. — Срѣщу лотарията
се мадри зачервения нашъ дру-
гаръ г-нъ Вичевъ, на който като
че ли — какъвъ контрастъ! — му бѣ
бѣха потънали за моментъ гема-
нитъ. Той се рѣше нейде далеко
въ царството на нирвана.

Слѣдъ марша Д-ръ Блѣсковъ

произнесе една кѣса рѣчь за зна-
ченаето на туризма, като привѣтст-
вува „Висока Поляна“, показатѣ-
ната връзка между изучаването ко-
го прави археолога и туризма,
за изобилието на мѣстности съ ис-
торическа и археологическа цѣн-
ностъ въ Попово, подчертавайки пу-
ждата отъ мѣстнѣй клонъ на въ-
растнитъ туристи. Въ края той
покази прѣдседателя на „Висока
Поляна“, да заеме неговото мѣсто
и по наширокичко да обясни за
цѣлѣта на туризма.

Прѣдседателтъ привѣтствува
гражданитъ и гражданитъ отъ
страна на „Висока Поляна“, и осо-
бено ласкаво инициаторитъ г. г.
Миленовъ, Антонъ Арабовъ — ад-
вокатъ, г-ца Донка Кръстева, учи-
телка въ гимназията, г-ца Живка
Кюлджиева, Ив. Комитовски, г-нъ
и г-жа Д-ръ Блѣсковъ, г-нъ Колчо
Касабовъ и др.

Той изрази своя сърдеченъ при-
вѣтъ отъ страна „Висока Поляна“
къмъ енергичната дѣйност на юно-
шеското туристическо Дво „Черни
Ломъ“, заслужаващи похвала и ад-
мирация, примѣръ на по възраст-
нитъ.

Благодари на властитъ и на о-
колийския началникъ г-нъ Х. Пет-
ковъ и помощника му г. Павелъ
Юрдановъ за съдействието по раз-
квартироване музикантитъ, афи-
ширането, улесненията за лота-
рията и пр.

Съ прочувствени думи изказа
дълбоката си почитъ къмъ основа-
теля на Б. Т. Дво незабравимия
великъ нашъ писателъ и българинъ
Алеко Константиновъ като
помоли гражданитъ и гражданитъ
съ ставане на крака да изразятъ
своята почитъ и тѣла.

Изкази благодарностъ къмъ Г.
Г. Миленовъ, Поруч. Мирковъ,
Борисъ Абаджиевъ, Колчо Каса-
бовъ и юношеското туристическо
дво за тѣхния трудъ и съдей-
ствие по подготвителната работа
на туристическата вечеръ.

Изтъкна сбито цѣлѣта на ту-
ризма. „Нашата цѣль е: Любовь
къмъ природата, любовь къмъ ро-
дината. Нашия пътъ е пътятъ на
пълна неутралностъ, пътятъ къмъ
въздухъ, свѣтлина, просторъ; пътя
къмъ висинитъ, родинознание и
родинолюбие.“

Подчерта необходимостта отъ
връзка между археологията и
туризма.

Наширхова задачата на мѣс-
ния клонъ, който ще предприеме
излеги до прелестни и исто-
рически, археологично значение
околности, като Дриново — могили-
тъ, Крѣпча — пещеритъ; рамо до
рамо съ юношитъ туристи, дър-
жайки се въ постоянна връзка съ
околитъ туристически и археоло-
гични дружества. Въ недалечно
бждѣще Г. Г. Д-ръ Скорчевъ,
Юрд. Господиновъ и В. Хлѣбаровъ
археолози и туристи ще посетятъ
Попово, за да направятъ нѣкои
изследвания и проправятъ пътя на
археолозитъ и въ тоя край, за да
може паралелно да се работи.

На края той покази поповци да
участвуватъ на 15 май на излета
на „Висока Поляна“ до Абоба
(Плиска); по случай археологичния
съборъ; гражданството да се за-
пишатъ за членове на мѣстния
клонъ, който формално ще се о-
бразува и ще заживѣе отъ 7 ап-
рилъ, като пожела блескави ус-
пѣхи и енергична туристическа

дѣйност на младото току-що
сформируващо се дружество.

Слѣдъ речта на прѣдседателя
се почна веселата частъ: хоро, тан-
ци, весела поща, серпентини, кон-
фети, томбола „Алегри“, изборъ
на покровителката на еделвайситъ
такава бѣ симпатичната Г-ца Ган-
чева. Изобило непринудеността,
естественото настроение у всички
бѣ за забележаване. Врѣмето неу-
сѣтно летеше. Уречениятъ край
на вечеринката, противъ волята на
всички, — 2 часа слѣдъ полунощъ,
бързо се окуми, когато капел-
майсторътъ съ своя оркестръ,
тъй хубаво изпълнили всички ну-
мера, трѣбваше да спре.

На другия денъ, 7 априлъ, въ
мжжката гимназия, въпреки не-
благоприятното и противно врѣме,
се основа мѣстния клонъ на тури-
стическото д-ство, като се избра
времено настоятелство, подъ прѣд-
седателството на Г-нъ Арабовъ,
секретаръ г-нъ Миленовъ и още
нѣколко господа и госпожици, кои-
то вжделѣха да видятъ и въ
своя градъ туристическо друже-
ство на по-възрастнитъ.

Сжщиятъ денъ, Благовещение,
подиръ пладне, ако и да бѣ съ-
всемъ накупено времето, и калѣта
порядъчана, оркестрътъ на 7 дру-
жина изпълни въ салона на Бр.
Паламаркови много концертни но-
мера, които мѣстнитъ граждани
и граждани дойдоха да чуятъ, за
свое, наше и на музика удовол-
ствие.

Настроението бѣ празнично
макаръ, че по-голяма частъ отъ
другаритъ си бѣха заминали по
необходимостъ още къмъ пладне
за Шуменъ. Всички занесохме о-
собено хубави впечатления, които
ни направиха дейцитъ на туризма
въ Попово, а особено Г-нъ Миле-
новъ, Арабовъ съ винаги засмѣ-
нитъ и бодри г-ци — душата на
бждѣщото дружество.

Ас. Каваевъ.

Дора Габе Пенева.

(По случай сказката и „Народни
елементи въ нашето творчество“).

Продължение отъ бр. 66.

Яворовъ далечъ да се сравни
съ Ботевъ, той въ първата поло-
вина на своето творчество стои ка-
то блѣда сѣнка при величавиятъ
символъ — Ботевъ, но все пакъ
сянка която изпъква надъ другото
безцветие. Ако трябва да диримъ
нар. мотиви въ поезията на Яво-
ровъ, ние ще ги намеримъ не у
неговитъ „Безсънници“, а у неговитъ
хайдужки пѣсни:

1. Сънь сънувахъ, ой не радостъ
опустѣла младостъ
2. Денъ денувамъ — пѣтища
незнайни
Нощъ ношувамъ — кѣтища
потайни
Леле моя ти Пиринъ планино

Или въ стихотворението му:
„Павлега деля“, „Бежанци“, „Ар-
менци“ и др.

А да търсимъ нар. мотиви у
неговитъ „Безсънници“ е погрешно.
Защо?

Въ първата половина на живота,
не почувствува въ покаяната на кул-
турния западенъ животъ, на под-
ражанието, не изтощилъ своитъ
нерви, не вслушалъ се въ егостич-
ного желание на своето сърдце,
Яворовъ бѣше поетъ отъ народа.

Д-ръ В. ВЪЛЧЕВА

ХИРУРГЪ — ЗЪБОЛЪКАРКА

Свършила Мюнхенския Университетъ.
Практикувала въ Мюнхенъ и София.

Установява се въ гр. Шуменъ на частна практика

въ дома на Свещеника Тодоръ Върбановъ,
4—10 срещу Ташъ-маза.

О Б Я В А.

ПРОДАВА СЕ:

ЦЪЛИЯ ИНВЕНТАРЪ: маси, столове, лампи,
чаши, покривки, съдове за готвене, вилици, ножове,
шишета за вино и пр. и пр. на Градското Казино.Инвентаря се продава комплектъ по случай из-
тичане наемния срокъ между наемателя и градска-
та община.Споразумение при пълномощника СВЕТОЗАРЪ
МИТЕВЪ, адвокатъ — Шуменъ.Бившиятъ съдържател на Казиното Боянъ Ста-
теловъ е ликвидиралъ чрезъ нотариална продажба
на цѣлия инвентаръ още прѣзъ м. юлий 1922 год.

ВНИМАНИЕ!

ПРАСКАЧКИ за ЛОЗЯ

и синъ камакъ ПРИСТИГНАХА на

БРАТЯ КАМБУРОВИ

2—3 Шуменъ — Прѣславъ.

Той пѣше съ болката и съ ду-
шата на народа. Яворовъ — като
образъ на нашъ чистъ силенъ на-
роденъ поетъ е тамъ въ тия пѣс-
ни. И съ тѣхъ той днесъ живѣе
въ срѣдъ народа. Съ неговитѣ хай-
душки купѣния го помни и любя
цѣль единъ македонски народъ, а
съ неговитѣ „Арменци“ плаче и
се радва другъ единъ поробенъ
на родъ жаждущъ за свобода и
животъ.

А за да напише тия пѣсни, кои-
то за в н а г и ще спо-
мятъ на тия племена за него, той
самъ, е живѣлъ тоя животъ. Той
самъ е крѣпосвалъ съ пушка на
рамо изъ Пиринъ и Бѣласица и
сърцето му е било отзвукъ, а рѣ-
ката щитъ на поробенъ македон-
ски народъ. Човѣкътъ, отдалъ себе
на народа, приобщилъ се съ него,
заживѣлъ неговия животъ, замеч-
талъ неговитѣ мечти, е изгубилъ са-
мата мжка и куинежа и радостта
на народа. За това го народа из-
дига и това именно е силниятъ
народенъ мотивъ и елементъ въ
неговата пѣсенъ. Но когато Яво-
ровъ кръшна и се намери подъ
светлото небе на Ница — той се
изгуби за своя народъ. Той не
прѣстана да пѣе, но неговитѣ пѣс-
ни се прѣвърнаха на бѣдни и бол-
ни протести срѣщу живота. Бунта
и борческия пламъкъ да се побѣ-
ди живота, да се наложи на жи-
вота, изчезна отъ неговото твор-
чество, а се замени съ безжизне-
ното ридание, съ безпомощния викъ
съ болезнения плачъ причинени
отъ ужаситѣ на тежкия животъ.
Човѣкътъ се превърна на безжиз-
ненъ призракъ, а живота на те-
жъкъ сънъ — и ето явява се ре-
зультатъ: безсъници. Живота побѣ-
ди Яворовъ, той го смачка, уни-
щожи духомъ и тѣломъ и за насъ
остана една синка, която е побѣд-
ила отъ живота и въ своето бѣг-
ство е изплакала своитѣ пѣсни.

Каква е височината на велича-
вата и титанична фигура на Бо-
тевъ въ сравнение съ този Яво-
ровъ? Много по-висока отъ „Во-
лъгъ“ оная малка височина, на ко-
ято паднаха коститѣ на безсмърт-
ния му образъ.

И Яворовъ умря отъ куршумъ,
но отъ своята собствена ржка, а
това е вѣрниятъ образъ на оня ре-
зультатъ, който все по-вече се раз-

раства и завладява живота, благо-
дарение упадка на духа и стра-
хътъ отъ живота.

Дебеляновъ. Намъ се струва,
че е погрешно да се смѣта, че пое-
зията на Дебеляновъ е пропагандна
народни елементи. Напротивъ, ако
има поезия у насъ пропагандна и ос-
новава не на народни а, лични
елементи, това е поезията на Дебеля-
новъ, Лидисъ, Трайковъ, и др.
у които личното и философското,
до колкото е постигнато, взема
върхъ надъ всичко. Намъ дори е
чудно, какъ може да се твърди
за Дебеляновъ, че той е народенъ
— племененъ поетъ, и да бжде
соченъ като трети такъвъ слѣдъ
посоченитѣ двама. Ако се направи
по дълбокъ анализъ на посочено-
то отъ Дора Габе стихотворение
на Дебеляновъ

„Азъ умирамъ и свѣтло се раждамъ“

Разнолика, нестройна душа —
Прѣзъ дѣня неуморно изграждамъ
Прѣзъ нощта безпощадно руша.
Въ такъвъ случай ще намеримъ,
че това е откликъ първо на една
раздвоена, неуравновесена душа,
колебание въ живота, безсилие,
болнованост на духа, а второ на
подражание и маниерничане по
други голѣми майстори у които
Дебеляновъ школува, както въ об-
ласта на поезията, така и въ начина
на живѣнето. Не би трѣбвало да
се простираме на дълго, за да под-
чертаваме това обстоятелство, тъй
като то добръ е отразено въ прѣд-
говора който К. Константиновъ е
написалъ въ издатата отъ почи-
тателитѣ, другари на Дебеляновъ
сбирка стихотворения. Дебеляновъ
дѣйствително изхожда изъ Яворовъ,
както и мнозина още, но той из-
хожда отъ втория Яворовъ отъ
уплашения и личния Яворовъ. А,
че той също умира отъ куршумъ,
както Яворовъ и Ботевъ, то-
ва Дора Габе не би трѣбвало да
подчертава като прокоба — резул-
татъ на вътрешно схождение. Това
е едно външно събитие съ което
Дора Габе украси своята фраза. —
Дебеляновъ е цитирано начало, нито
край на една генерация поети, кои-
то нѣматъ нищо общо съ душата
на народа и съ неговата съкро-
вищница въ която тѣ не могатъ
да бждатъ причислени. Тѣхната
поезия е тъй преходна, както и

епохата която днесъ преживява
единъ решителенъ стадий на пре-
ходване. Тѣ сж поети, които за-
ключаватъ въ себе си единъ скръ-
бенъ миръ, но този миръ е мно-
го различенъ отъ ония, който жи-
вѣе въ народната душа. Поети ли-
рици, съвършени въ своя лири-
зъмъ, но не и народни пѣвци.
Чрезъ тѣхъ пѣе само тѣхната душа.

Стубель. Тоя младъ Стубель на
кого името името е Йорданъ Бъ-
каловъ, не трѣбваше да спира вни-
манието на Дора Габе. Не за това,
че той е слабо дарование, О, не!
Стубель крие въ себе си много
сили, които още не е развилъ, но
които е засвидѣтелствувалъ. Него-
вото стихотворение, „Горо ле —
Горова шума“, дѣйствително от-
разява въ себе си скръбта на на-
рода и е написано въ народенъ
мотивъ, но какво да кажемъ на-
примѣръ за Ализабета Белчева,
чиито майчини пѣсни и майчини
жалби, като че ли много по-вече
се приближаватъ до душата на про-
стата майка и душата и нейната
скръбъ и радости. Какво да ка-
жемъ за Дарина Апостолова, ко-
ято само прѣди няколко дни напи-
са стихотворение „Да ги посрѣтне-
мъ“ *) съ което тъй просто и
тъй непринудено плаче при вида
на заварящитѣ се отъ поражение
войски. „Така ли очаквахме да ви
посрѣтнемъ, да възнаградимъ ва-
шитѣ подвизи, вашитѣ дѣла, ва-
шитѣ страдания. Тѣй духи ли не-
възвръщани трѣбваше да ви по-
срѣтнемъ“ — вий като че ли слу-
шате плачътъ на самата родина,
на самата България опечалена и
наскърбена отъ голѣмото сполетя-
ло я нещастие.

Има народна съкровищница, пѣл-
на съ бисери и вечностъ. Това е
народната душа съ нейнитѣ скръбни
и радостни пѣсни, купнежи, жела-
ния и стремежи. Трѣбва да се въ-
плотимъ въ тая душа, да се оду-
хотворимъ съ нея и да покрѣ-
стишъ себе си като народенъ поетъ.

Който се е опиталъ да стори
това и могълъ да го стори е сът-
ворилъ мигъ отъ вечната народна
душа. Но това не се прави. Писа-
телитѣ у насъ, днесъ за днесъ, до
единъ сж подъ влияние на други
едни съкровищници, други души.
Това е блѣсъкъ на чуждата кул-
тура. Това сж изтъненитѣ и бо-
лезнени творения на западноевро-
пейската култура, прѣпълнени съ
неустановенъ философски миро-
гледъ, фалшивъ мистицизъмъ и
изтъненъ лиризмъ.

Дора Габе пропусна да отбѣл-
жи много имена на български твор-
ци, за да констатира влиянието на
народнитѣ елементи и присъствие-
то на такива у тѣхното творчест-
во. Тя не отбѣлява Вазова въ не-
говата поезия. Намъ се струва сти-
хотворението му

— Тихъ бѣлъ дунавъ се вълнува
Весело шуми.

е тъй много популярно, защото е
плодъ на едно възхищение про-
никнато и подкладено отъ огъня
на народната душа.

А колко хубави сж ония цѣлни
стихотворения на Кирилъ Хри-
стовъ където той се вижда и при-
ближава до народа, напр.:

Я пални душо борина
Да ти не влезна въ тъмнина.

Такава е малката сбирка стихо-
творения дадена ни отъ Иончевъ.

Такова е творението на Алеко
Константиновъ „Бай Ганю“, което
не може да бжде достигнато, до като
не се роди другъ Алеко, който
да познае своя народъ и да го
обича.

А какво бихме казали за поема-
та „Кървава кошуля“ отъ Жинзи-
фовъ, не е ли тона една величест-
вена народна поема?

А друга една поема „Черенъ
аранъ и Хайдутъ сидиръ“ не се
ли пѣе и декламира до днесъ по
сценитѣ на всички села и отъ
всички стари хора. . . . Не сж ли
тѣ единъ символъ на народното
желание за свобода, изразена сж-
що тъй, както и самия народъ го

*) Не точно спомисмо заглавието.

чувствувача.

Ето защо, намъ се струва — че
Дора Габе, б ъ н е недоста-
тъчна. Дали бѣше тенденциозна е
другъ въпросъ. Но защо все пакъ
ти се спрѣ въ тая своя тема вър-
ху Яворовъ, но върху втората по-
ловина отъ неговото творчество,
върху безсъницитѣ му; върху Де-
беляновъ и Стубель?

Не е ли тенденциозно това?

Тя знае какво значи словото на
сказчика. То е живо слово и се
възприема лесно и съ жаръ. И у
слушателя по силно се запечатва
онова, което сказчика говори. Въ
този моментъ сказчика е цѣль съ
своята култура, философия и миро-
гредъ прѣдъ публиката — и това
което ти чуе това е вѣрното за нея.
Толкова по-вече това е така съ
публиката въ провинцията.

Но не бива да се злоупотреби-
ва съ това доврие на провинциал-
ната публика. Ако е жадна да слу-
ша, тя иска да слуша истини. По-
не въ културно отношение сказ-
чицитѣ, които се явяватъ прѣдъ
нея, трѣбва да бждатъ по малко
тенденциозни.

ХРОНИКА

ВАРНЕНО ПРѢСЛАВСКИЯ Ми-
трополитъ Симеонъ, е пристигналъ
въ града. Въ сѣбота и недѣля ще
служи въ църквата „Св. Възнесе-
ние“ и ще ржкоположи първия
денъ за диаконъ, а втория за све-
щенникъ кандидата за Ивановска-
та енория Коста Пейчевъ.

ПРѢСЛАВСКОТО сждебно при-
ставство съгласно новия бюджетъ
на Министерството на правосъди-
ето се закрива.

УПРАВИТЕЛНОТО ТѢЛО на
Шуменския клонъ на Б. Нар. Мор-
ски Сговоръ устройва само за
членовѣтъ си:

1. **Първа сесия на Царството**
екскурзия прѣзъ Великденската ва-
канция едновременно до гр. Вар-
на и до Русе. Тръгването ще ста-
не на втория денъ на Великденъ,
28. IV. т. г. съ обѣдни алакъ, а
върщането на 1 май т. г. Пятни-
тъ пари за отиване и връщане до
Варна сж 65 лв., а до Русе 110
лв. Записването най-късно до 22
т. м. при Прѣдсед. на клонъ Геор-
ги Поповъ, учителъ, живѣе нагъ
II прогимназия. Никой не може да
участвува въ екскурзията безъ зъ
членска карта. Членскитѣ карти
се получаватъ отъ прѣдсед. на
клонъ слѣдъ като му се прѣдста-
вятъ поргетче за личната карта и
2 лв. гербова марка.

2. **Общо събрание на членове-**
тъ на 14 т. м. понеделникъ 6
часа слѣдъ обѣдъ въ салона на
Военния клубъ съ дневенъ релъ:

1. Цѣль и средства на Б. Н. М.
Сговоръ — рефератъ.

2. Съобщения изъ дѣлността
на морския сговоръ — отъ гл. упр.

тѣло.

3. Разни.

ВѢСТНИКА за интригитѣ, зло-
бата и клюкитѣ „Шуменски вѣсти“
е надулъ пакъ съ всички с и л и
зловонитѣ си трѣби. Въ послед-
ния му брой „просвѣтени“ редак-
торъ занесенъ изъ висинитѣ на
„Оня Святъ“, буреносно гърми
важната новина, че живота на мла-
дежката група при демократиче-
ския сговоръ не вървя до б р ъ.
Слѣдъ тѣзи нежни грижи и вни-
мание къмъ живота на сговористъ
ката г р у п а не оставаше нищо
друго, освенъ да бжде поканена
изгубъ въ „стегнатитѣ и строити“
редѣве на широко-социалистиче-
ската партия, за да се засили и
закрѣпне.

Въ състояние сме да заявимъ,
че всичко изнесено по адресъ на
Младежката група при демокра-
тическия сговоръ е една долия и
мизерна лъжа, плодъ на извѣст-
на и доказана вече злоба отъ
която е изтакана цѣлата физио-
номия на „Шуменски вѣсти“.

Свѣтозаръ Митевъ не е билъ
председател на младежката група,
за да бжде бламиранъ. Напротивъ
въ събранията на 20 мартъ т. г.

групата бламира изграницитѣ на
контрабанда наистинително на об-
щини отъ редактора на „Шуменски
вѣсти“ г-нъ Любенъ Куцаровъ.
Бившъ дружбашъ съ деклараци-
онно сжщия редакторъ по „мла-
дечки“ не му съображения не по-
ликува заедно съ много други,
порича дѣлността на този „со-
вористъ“ и на цѣлата около не-
таифа.

На 4 т. м. е трѣбвало да
произведе новъ изборъ. Какво
станало тамъ ние въ името на
вора нѣма да задоволимъ младе-
ското любопитство на г-нъ редак-
тора, защото това не е неговъ
бита. Управителнитѣ тѣла на де-
мократическия сговоръ ще кажатъ
своята дума, по този въпросъ
върваме, че самъ редактора
„Шуменски вѣсти“ ще се зачуди
ако отдавна не е загубилъ
способностъ.

Колкото се отнася до политиче-
ска интрижка, че младежката група
при обединената партия била
ка групичка, а тази при демокра-
тичeskата по-вече отъ 130 души
ще заявимъ на уважени ре-
кторъ, че това сравнение е толкова
умѣстно и правдоподобно колкото
би било напимѣръ неговото
„Шуменски вѣсти“ на равно
английския в. „Таймсъ“ сж
разпространенитѣ вѣстници въ
вѣка святъ.

Ще го насочимъ къмъ истини-
като му съобщимъ, че при об-
единеното демократическата групъ
прѣдстави 53 члена, а обедине-
ната слѣдъ като изчисти не-
ното 83.

Но това не е важно. Пъкъ
лишно е да говоримъ, когато
бания само троба го изпраща.

НАСТОЯТЕЛСТВОТО на
лицето „Напрѣдъкъ“ въ гр. Ев-
Джумая изказва своята голяма
благодарностъ на Г-ца Ангелъ
Василева, учителка при прогим-
назията за подаренитѣ отъ не-
лева за читалището.

Сждебенъ приставъ при Шу-
менския окръженъ сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ № 1250

Подписаниятъ Петръ Андрей
сждебенъ приставъ при Шумен-
ския окръженъ сждъ, на VI учас-
ти обхващамъ на интересующитѣ
че на основание „испълнител-
листъ № 1339 издаденъ отъ
немски окръженъ сждъ на 26 яну-
ари 1924 год., въ полза на Ште-
Натанъ отъ гр. Варна противъ
Христо Габровски и др. отъ гр.
Дралфа, за 50000 лв., и съгласно
чл. 910—925 отъ Гражданския
сждебнопроизводство, на 17 апри-
ли 1924 год. ще продавамъ на
Дралфа на публиченъ търгъ
свѣдущия дължникъвъ д ъ ж и м ъ
имотъ аименно:

Имота на Марко Пуиковъ.
1. Единъ казанъ европейскъ
варене ракия оцен. 5000 лв.
2. Една свиня мжжка около
к. оцен. 800 лв.
3. Една кобила около 3—4
червено тъмна оцен. 3000 лв.
4. Единъ конъ около 4—5
червено тъменъ оцен. 3000 лв.
5. Една велячка полуносна здра
оцен. 1000 лв.
6. Една конска каруца жес-
оцен. 2000 лв.
7. Тридесетъ шестъ кгр. свин-
мась оцен. 1260 лв.
8. Двесте шестдесетъ кгр. ра-
сливова оцен. 7800 лв.
9. Шестъ овце, три бели и
черни оцен. 1200 лв.
10. Четири кози оцен. 1000
11. Две крави, косъмъ 6—7
около 3—5 год. оцен. 6000
12. Едно теле на около 3
год. косъмъ сивъ оцен. 1000
Имота на Петко Цигларовъ.
13. (1500) хиляда пестотини
бирени бутилки кржгло по 1/4
едната оцен. 15000 лв.
Желающитѣ да участвува-
тая проданъ, трѣбва да се я-
въ казания денъ, часътъ въ 9
ди обѣдъ, на гара Дралфа
надаватъ.

гр. Попово, 8 априлъ 1924 год.
Сждеб. приставъ: П. К. Андреевъ